

ת"פ 36069/08/16 - מדינת ישראל נגד חזי יחזקאל כהן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 36069-08-16 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד מורן אברג'יל
נגד
הנאשם
חזי יחזקאל כהן (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אביטן ממושרד עו"ד בני זיתונה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת-זוג, איומים (שש עבירות) ותקיפה סתם נגד בת זוג (שתי עבירות), וזאת לצד זיכוי מעבירת איומים אחת.

על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בתאריך 31.7.16 בשעות הלילה, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו ואם ילדיו - פאני חנניב (להלן: "המתלוננת"), בדירה בה מתגוררים ברח' הרב עוזיאל 23/26 בבאר שבע. בעיצומו של הוויכוח תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה באגרוף בפניה ועיקם את ידה הימנית. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בפנייה ובמרפק הימנית.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 00:31 איום הנאשם על המתלוננת בכך ששלח הודעה כתובה לטלפון הנייד שלה שמספרו בה כתב: **"תשמעי אם לא תחזרי לבית ולבעלך עם הילדים אני אעשה לי משהו ואני ארשום במכתב הכל"**, בכוונה להפחידה בפגיעה בחייו. בהמשך למתואר לעיל התקשר הנאשם לנייד של המתלוננת בשלוש הזדמנויות ואיים עליה.

בשיחה הראשונה איום על המתלוננת באמרו: **"אני אומר לך את תסבלי. אני מאיים וגם אני אבצע את זה... ואם צריך לבוא אני אבוא עם אנשים גם... אל תתני לי להפוך את עצמי למניאק לנאצי"** בכוונה להפחידה בפגיעה בשלומה ובביטחונה.

בשיחה השנייה איום על המתלוננת באמרו: **"אין בעיה תשחקי לי משחקים עם הילדים אני אתקשר למשטרה"**

עמוד 1

ואעשה לך פדיחות גם בפייסבוק אם אני רושם לך עכשיו בפייסבוק את תצטערי על היום הזה... כל הלקוחות שלך כל מי שבפייסבוק ידעו מי זאת פאני. את רוצה שזה יהיה את תצטערי על היום הזה... אל תתני לי להיות מניאק",בכוונה להפחידה בפגיעה שלא כדין בגופה ובביטחונה.

בשיחה השלישית איים על המתלוננת באמרו: **"אל תעני. אין בעיה. היום אני אבוא לנחל עשן. איפה את נמצאת אני אגיע לכל מקום לכל חור..."**ועוד אמר: **"שבי בשקט. תחזרי מהר הביתה. אל תהיי לי כמו איזה קחבה בחוץ מטיילת כל היום. אם לא אני מושך אותך מהגרן היום"**בכוונה להפחידה בפגיעה בגופה ובביטחונה.

עוד מתואר בכתב האישום המתוקן כי בתאריך **7.8.16**, בשעות הצהריים, לאחר שחזרה המתלוננת לביתה יחד עם אחותה - טוהר פירוז ובעלה של אחותה - קובי פירוז, מלוויית סבתה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע מצוקתם הכלכלית, אשר במהלכו אמרה לנאשם כי זה שבוע וחצי שאין טלוויזיה וכן אין אוכל לילדים. הנאשם השיב למתלוננת: **"אני אשיג לך כסף. שילך לך ולילדים לתרופות"**תוך כדי שקילל אותה **"זונה שרמוטה"**.

בהמשך למתואר לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת באגרופ בפניה ודחף אותה על המיטה בחדר השינה, עיקם את ידה אל מאחורי ראשה תוך כדי שחנק אותה במשך מספר רגעים כאשר פניה מופנים כלפי המיטה. הנאשם הפסיק את מעשיו רק לאחר שטוהר אשר שמעה את המתרחש, הגיעה לחדר השינה, ויחד עם קובי הפרידה בין הנאשם למתלוננת.

בהמשך למתואר לעיל, איים הנאשם על המתלוננת ושני ילדיהם המשותפים באמרו: **"לפני שאני יוצא מהבית הזה אני אוציא אתכם בשלוש גופות"**, זאת עשה בכוונה להפחידה או להקניטה. בעקבות המתואר לעיל, עזבה המתלוננת את הדירה יחד עם שני ילדיהם הקטינים לבית הוריה.

עוד מתואר בכתב האישום המתוקן כי בתאריך, **11.8.16**, בשעות הערב הגיע הנאשם למספרת "אוהד שמש" בה עובדת המתלוננת, ושם תקף את המתלוננת, בכך שאחז בידה ומשך אותה תוך שהוא אומר לה: **"יש לך בעל תחזרי הביתה"**. בשעות הערב בתאריך הנ"ל, הגיע הנאשם אל מול בית הוריה של המתלוננת וצעק למתלוננת שתיתן לו לראות את הילדים, תוך שכינה אותה **"שרמוטה זונה"**.

בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 21:41, אחיו של הנאשם, אשרו כהן שהיה בבית הורי המתלוננת ושמע את המתרחש, שוחח עם הנאשם בנייד שלו שמספרו במהלך השיחה הנ"ל איים הנאשם לפגיעה במתלוננת בכך שאמר לאושרי **"אני אזיין את הבת זונה של אשתי"**בכוונה להפחידם בפגיעה שלא כדין בגופה ובביטחונה.

טיעוני הצדדים:

באת כוח המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה כי מעשיו של הנאשם מגלמים מסכת אלימות נמשכת שהופנתה כנגד המתלוננת שהתפרסה על פני תקופת זמן ממושכת. בניגוד לפעמים קודמות בהן נתנה המתלוננת לנאשם הזדמנויות

נוספות על מנת להגן על התא המשפחתי, ואף עמדה לצידו בתיקים קודמים, הרי שבמקרה שבעניינו המתלוננת אזרה אומץ ועזבה את ביתם יחד עם ילדיה. מנסיבות ביצוע העבירות עולה כי במעשיו, זלזל הנאשם במתלוננת, פגע בכבודה, איים עליה והתייחס אליה כאל חפץ, הן בנוכחות אחרים, והן בפני ילדיהם המשותפים. הנאשם אף עירב הילדים במסכת האיומים, וזאת לצורך הטלת מורא על המתלוננת.

לאור האמור עתרה המאשימה למתחם עונש נפרד לכל אירוע, אשר ינוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע הראשון, וכן בין 12 ל-24 חודשי מאסר בגין האירוע השני ובין 15-3 חודשי מאסר בגין האירוע השלישי. זו סברה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של כל מתחם תוך הפעלת שלושת המאסרים המותנים במצטבר לעונש שיגזר עליו ובחפיפה חלקית זה לזה, לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם מנגד, בטיעונו לעונש ביקש לציין כי מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, ברקע הדברים קיימות השפלות חוזרות מצד המתלוננת והיעדר שביעות רצון מכל נסיונותיו לרצותה כבן זוג. לשיטתו, המתלוננת לא חשה מאוימת וראייה לכך ניתן למצוא בכך שהמשטרה נכנסה לתמונה רק לאחר 12 ימים מאירוע התקיפה, וגם אז לא הוזמנה על ידי המתלוננת עצמה. בהקשר לכך, סבורה ההגנה כי יש לקחת בחשבון העובדה שגם המתלוננת איימה על הנאשם במספר הזדמנויות. למעשה מדובר במסכת איומים הדדית לתקופה שאינה ארוכה העומדת ברף הנמוך של עבירות בכגון דא. לאור כל האמור, סבור ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם עונש אחד שתחתיתו עונש מאסר מותנה כאשר את המאסרים המתונים יש להפעיל בחופף אחד לשני ובחופף לעונש שיגזר עליו בתיק זה.

בגדרי המתחם ולקולא עתר הסניגור לקחת בחשבון את הפגיעה של המעצר ושל ניהול ההליך בנאשם, הן בפן התעסוקתי, (בשים לב לכך שמצא עבודה שנגדעה באיבה), והן בפן המשפחתי - וזאת לנוכח העדתו של אחיו נגדו כעד מטעם התביעה. הנאשם מעוניין לפתוח בחיים חדשים בלעדי המתלוננת. אשר לעברו הפלילי, אין מדובר בעבר מכביד, הגם שלחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות מן העניין, וכך גם אין בעברו כדי ללמד על אופי אלים.

הנאשם בדבריו לעונש ביקש להקריא מכתב שנכתב על ידו, ובו מבקש לתת את הדעת לתיקון המהותי שנעשה בכתב האישום אך לאחר שלושה חודשים מיום מעצרו. לדבריו כתב האישום מגלה סתירות ואי דיוקים. עוד ביקש להתחשב בילדיו ובמצבו הבריאותי והנפשי עקב השהייה בכלא ונוכח פטירת אביו לפני כ-5 חודשים, תוך שציין כי לא יצא להלוויה. הנאשם הביע רצון להשתקם ולמצוא עבודה לאחר שחרורו. לדבריו הובטח לו על ידי מעסיקו כי יקבלו לאחר שישתחרר וכי ידאג לו למקום מגורים בחדרה.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בהתאם למבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק" סבורני כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשיו של הנאשם וזאת הגם שמדובר במעשים שבוצעו בתאריכים שונים ובנסיבות שונות. מסקנה זו מבוססת מתוך התרשמות בית המשפט כי מדובר במסכת עבריינית אחת של אלימות פיזית ומילולית שהפנה הנאשם לבת זוגו המתלוננת לאורך תקופה ועל רקע דומה.

לגופם של דברים, על-פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

בעבירת התקיפה והאיומים פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על בטחונה, כבודה, שלמות גופה שלווה נפשה וחירות פעולתה של המתלוננת. ברע"פ 8188/09 **שלומי דבורה נ' מ"י** (פורסם בנבו) (25.10.09) נקבע ע"י כב' השופט לוי כי עבירת האיומים נמנית עם עבירות האלימות. ביחס לחומרתן של עבירות האלימות והאיומים בכלל, ולאלו המבוצעות כנגד בת זוג בפרט, נקבע זה מכבר כי מתפקידו של ביהמ"ש להיאבק בהן בדרך של הטלת עונשים מרתיעים.

ראה בהקשר זה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 20.8.09):

" עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

על היקף התופעה של אלימות נגד נשים בישראל ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 1474/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (15.12.2015):

"...על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה [...] ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג".

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא משרעת רחבה ביותר של עונשים הנגזרים על נאשמים בביצוע עבירות אלימות במשפחה החל מעונשים צופים פני עתיד וכלה בתקופת מאסר שתגיע לכדי שנה וחצי ויותר.

על דרך הכלל, בתי המשפט נותנים דעתם לעוצמת האלימות, תדירותה, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלימות, פער הכוחות בין הנאשם לקורבן ומידת התלות הקיימת ביניהם, הרקע לביצוע המעשים ועוד. בהקשר לכך, ראה בין היתר רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל**, רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל**, ת.פ. (מחוזי ב"ש) 37624-01-13, ת.פ. (רשל"צ) 26002-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוגי**.

גם בעבירת האיומים מדיניות הענישה משתרעת על פני מנעד רחב ונעה החל מענישה צופה פני עתיד עובר למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ועד לשנת מאסר ויותר. על דרך הכלל, בתי המשפט נותנים דעתם לתוכן האיומים, האם מדובר באיומים קונקרטיים או ספונטניים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים,

נסיבות השמעתם, מיהות המאיים ומיהות המאויים. בהקשר לכך ר' בין היתר רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל; ת"פ 27929-08-12 מדינת ישראל נ' צבי לויט; ת"פ 42579-11-12 מדינת ישראל נ' אבן צבור; וכן ת"פ 9816-01-13 מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. ככל שהדבר נוגע לאיומים הרי שמדובר בכאלה השזורים בעלבונות קשים כלפי המתלוננת. אף מבחינה צורנית מדובר באיומים משמעותיים ובכלל זאת אמירות לפיהן: **"את תסבלי. אני מאיים ואני גם אבצע את זה... ואם צריך לבוא אני אבוא עם אנשים גם..."**, וכן: **"... איפה את נמצאת אני אגיע לכל מקום לכל חור..."** וכן: **"תחזרי מהר הביתה. אל תהיי לי כמו איזה קחבה בחוץ.... אם לא אני "אמשוך אותך מהגרון".**

חלקם של האיומים כולל גם רכיב של פגיעה בשמה הטוב של המתלוננת בין אם באמצעות הפייסבוק ובין אם ע"י הגעה למקום עבודתה. נופך של חומרה יש למצוא באיומים המופנים כלפי המתלוננת ומהם משתמע כי יפגע גם בילדיהם. בהקשר לכך בית המשפט מפנה לאמירה של הנאשם כלפי המתלוננת לאחר שתקף אותה ולפיה: **"אני אוציא אתכם בשלוש גופות"**.

בעבירות איומים בית המשפט שת ליבו לא רק למהות האיומים אלא גם מיהות המאיים. בהקשר לכך אין דומה השפעה לאמירות מאיימות ממי שהינו אדם נורמטיבי שמעולם לא פגע באיש לבין השפעה של אמירות המושמעות ממי שכבר הוכיח בעבר כי אינו מהסס מלממש את איומיו או ממי אגב השמעת האיומים גם תוקף בפועל ומוכיח את רצינות כוונותיו, כפי שהדבר התממש בתיק שבפניו.

בעניין אחרון זה, הרי שהנאשם גם הורשע בתקיפתה של המתלוננת ב - 3 הזדמנויות שונות. ככל שהדבר נוגע לאירועים מיום 31.7.16 ולתקיפה מיום 7.8.16, מדובר באלימות משמעותית הכוללת מכת אגרוף חניקתה של המתלוננת ועיקום ידה. בתקיפה מיום 7.8.16. הנאשם חדל ממעשיו אך בשל התערבותם של גיסיו של הנאשם. המדובר באלימות שלא פחות מהנזק הפיזי שיש בה זו מלמדת על דפוסי התנהגות כוחניים ותפיסת עולם מעוותת בנוגע למערכת הזוגית שלו עם המתלוננת ובכלל.

הנאשם משמיע פעמים רבות אמירות מהן נלמד כי לשיטתו מקום בו מתלוננת הינה בת זוגו, הרי שעליה לפעול בהתאם לגחמותיו ובהתאם לאופן שבו הוא סבור שעליה להתנהג. הדברים אמורים הגם שמחומר החקירה עולה כי המתלוננת מתמודדת באופן כמעט בלעדי עם המצוקות הכלכליות הכרוכות בגידול ילדיהם המשותפים ואחזקתו של בית בשכירות.

מנגד ולקולא, בית המשפט ייקח בחשבון את העובדה כי חלק לא מבוטל מאותם איומים נאמרו בעידנא דריתחא ושלא פנים מול פנים אלא אגב שיחות קוליות לרבות באמצעות תוכנת הווטצאפ. עוד ולקולא תילקח בחשבון העובדה כי בחלק מהמקרים המתלוננת אף היא אינה חוסכת שבט לשונה כלפי הנאשם ומכנה אותו בשמות גנאי וצועקת עליו. כאמור, בהכרעת הדין בית המשפט לא מצא בהתנהלות זו ככזו שיש בה להביא לזיכויו של הנאשם או לביטול חלק מסעיפי האישום, לצד האמור סבורני כי בגזירת עונשו יש לתת ביטוי מסוים, ולו במשורה, לעובדה שגם המתלוננת לא טמנה ידה בצלחת.

מספר מניעים עומדים בהתנהלותו של הנאשם אולם לאחר שבית המשפט נחשף לעשרות שיחות בין המתלוננת לנאשם, לא ניתן להתעלם מכך שבחלק מהן עומדת המצוקה הכלכלית האמיתית איתה מתמודדים בני הזוג והציפייה של האחד מהשני כיצד להתנהג נוכח עבודתו החדשה של הנאשם. עוד ביחס לכך ניתן ללמוד כי הנאשם מנסה לסייע בגידול הילדים, נוטל חלק במטלות היום יום כשחלק מתסכולו כלפי המתלוננת נוגע לאופן בו הוא מצפה שגם היא תיטול חלק במשימות אלה. ברי כי אין בכך כדי להצדיק, ולו במעט, את מעשיו של הנאשם. יחד עם זאת, יש בהם כדי לאבחן לקולא מעשים שכאלה על פני איומים ואלימות על רקע שתיית אלכוהול, אובססיות או קנאה. התקיפה המיוחסת לנאשם באירוע מיום 11.8.16 נמצאת במדרג הנמוך בעבירות כגון דא כאשר באף לא אחד מהמקרים לא נעשה שימוש בנשק קר או חם, לרבות לא בחפצים על מנת לתקוף את המתלוננת.

מכל המקובץ לעיל הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם, נע בין 7 ל - 28 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולחומרא יש לתת בראש ובראשונה משקל נכבד לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 5 הרשעות קודמות, כולן רלוונטיות וכולן נוגעות לעבירות אלימות אותן ביצע כלפי בנות זוגו. במרביתן של תיקים אלו הושתו על הנאשם עונשי מאסר בפועל, חלקם לתקופות ממושכות לצד עונשים צופה פני העתיד שלא היה בהם כדי להרתיעו מלחזור לסורו. וביתר פירוט:

במסגרת ת.פ. 35539-10-10 הורשע הנאשם בין היתר בתקיפת גרושתו אורטל כהן (ששמה עלה לא אחת במסגרת הראיות בתיק שבפניי) ונגזרו עליו ביום 9.6.11, שבעה חודשים מאסר בפועל.

במסגרת ת.פ. 14885-08-11 הורשע הנאשם באיומים, השגת גבול והפרת הוראה חוקית גם כן כלפי גרושתו אורטל כהן והושת עליו עונש צופה פני עתיד.

במסגרת ת.פ. 49480-06-12 הורשע הנאשם באיומים והפרת הוראה חוקית.

במסגרת ת.פ. 33375-12-13 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים כאשר עיון בגזר הדין מלמד כי מדובר באותה מתלוננת כאן חננייב ונגזרו עליו ששה חודשים מאסר בפועל.

במסגרת ת.פ. 4698-05-15 הורשע הנאשם שוב בתקיפתה של המתלוננת פאני חננייב ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל לצד שני מאסרים מותנים שהינם ברי הפעלה בעניינו.

צא ולמד כי מדובר בנאשם רצידיביסט שפעם אחר פעם תוקף את בנות זוגו וכי הליכים פלילים שננקטו נגדו לא הרתיעו או הביאו אותו להבנה בדבר הפסול במעשיו. זוהי הפעם השישית שבה הנאשם חוטא באלימות כלפי בנות זוגו ויש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד שיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

בתיק זה לא התבקש תסקיר שיפוט את מלוא הנתונים הצריכים בעניין, לרבות בדיקת היזקקותו של הנאשם להליך טיפולי הקשור לדפוסיו האלימים ויכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך או בין כך, ברי שאין לדבר על הליכי שיקום בגינם

יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. עוד בהקשר לכך יש לקחת בחשבון העובדה כי אין בכוונת הצדדים לשוב ולחיות יחדיו ומשכך שיקום התא המשפחתי כנתון לקולא אינו עומד על הפרק.

הנאשם ניהל הוכחות והדבר לא אמור להחמיר עימו. יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלה שהודו, חסכו זמן שיפוטי יקר, נטלו אחריות על מעשיהם וייתרו את העדת המתלוננת על המשמעויות הנלוות לכך.

מנגד ולקולא תילקח בחשבון ההשפעה שיש למאסר ולמעצר על הנאשם בנקודת הזמן הנוכחית אשר הביאה לגדיעת עבודתו החדשה, אשר על פי הנלמד אמורה הייתה להעלותו על דרך חדשה מבחינה כלכלית. הנאשם ככל הנלמד נעדר כל מעטפת משפחתית תומכת ובעקבות הסתבכותו זו גם אחיו ויתרת משפחתה של המתלוננת כבר אינם תומכים בו עוד כפי שעשו בעבר.

במסגרת סעיף 40(9) בית המשפט אמור לקחת במכלול שיקוליו גם את התנהגות רשויות אכיפת החוק. בענייננו סבורני כי יש לתת משקל להתנהלות המאשימה במהלך ניהול הוכחות בדגש על התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום ערב שמיעת הראיות בתיק. ביחס לכך, כאמור, לאחר רענון שנעשה למתלוננת הסתבר כי כתב האישום המקורי מגלם חלק קטן בלבד ממכלול התנהלות העבריינית של הנאשם. המאשימה לא הסתתרה מאחורי התקלה הקשורה בניסוחו של כתב האישום ולא בכדי בבקשת תיקון כתב האישום ציינה כי מדובר ב: **"שגגה כפולה ומהותית בכתב האישום"**. בהמשך לאחר שבית המשפט שקל הטלת הוצאות על המאשימה צוין על ידה כי אותם כשלים נלמדו ומי אשר נגעו בדבר, ננזפו. אכן בית המשפט, מטעמים של חקר האמת, התיר תיקון כתב האישום. יחד עם זאת, התנהלות זו מן הראוי שתקבל ביטוי ואף ביטוי לא מבוטל בעונשו של הנאשם אשר מצא עצמו ניצב בפני אישומים נוספים עובר לשמיעת הראיות בענייניו ולאחר שכבר גיבש את כתב ההגנה עם סגורו הקודם.

אשר למאסרים המותנים על דרך הכלל ובהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין - יש להפעילם במצטבר לכל עונש אחר. בענייניו של הנאשם שבפני חלקם של המאסרים המותנים יופעלו בחופף אלה לאלה ובחופף לעונש המאסר בגין התיק שבכותרת. הליכה במתווה זה תיתן ביטוי נוסף להתנהלות המאשימה, ותערוך את האיזון בין חומרת מעשיו לעונש שבסופם של דברים ייגזר עליו כמכלול. עוד בהקשר למאסרים המותנים יש לתת את הדעת כי במסגרת ת.פ. 33375-12-13 הושתו על הנאשם שני מאסרים מותנים האחד בן 12 חודשים בגין עבירות אלימות מסוג פשע והשני, בן 6 חודשים בגין עבירות אלימות מסוג עוון שהוא גם בר הפעלה בענייניו. פיצול זה נועד מלכתחילה לבוא לקראתו של הנאשם שלא ימצא עצמו ניצב בפני עונש מאסר ארוך בגין ביצוע עבירה פחותה מחומרתה. מקום בו המאסר המותנה בן ה - 12 חודשים בתיק זה הופעל ע"י בית המשפט במסגרת ת.פ. 4698-05-15 נדמה כי נכון יהיה שהמאסר המותנה הנותר, יהיה בחופף לכל עונש אחר.

סוף דבר: מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 13 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 11.8.16.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת.פ. 4698-05-15 כך ששבעה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחופף.

מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים אף הוא מת.פ. 4698-05-15 וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ. 33375-12-13 בחופף אחד לשני ובחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל.

סך הכול יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון לרבות עבירות איומים.

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ה. 3,000 ₪ פיצוי למתלוננת, ע.ת. 1 על פי פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.18.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ז, 29/03/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט